

“Memòria de la Modernitat. La col·lecció del patrimoni artístic de la Diputació de València” te la vocació de mostrar a la ciutadania l'important fons patrimonial de la Diputació de València.

La Diputació de València exerceix des de fa un segle i mig un paper essencial com a mecenes i impulsora de les belles arts. Des de 1863 és van concedir pensions a artistes valencians, en principi de pintura, ampliades més tard a l'escultura i el gravat. Aquesta labor va continuar fins gairebé la darrería del segle XX. En 1980, és va crear la Sala Parpalló una aposta per la difusió de l'art contemporani. També és crea el Premi Alfons Roig, assignat a un artista per tota la seua trajectòria i les Beques Alfons Roig dirigides a artistes joves i investigadors de l'art contemporani.

La Diputació ha sigut dipositària del patrimoni de moltes altres institucions: Els fons procedents de l'Antic Hospital General i obres originàries d'alguns monestirs que després de la desamortització van passar a engrossir el patrimoni provincial. També, i sobretot després de l'adveniment de la democràcia, obres adquirides a artistes contemporanis.

L'exposició “Memòria de la Modernitat”, organitzada per la Secció de Difusió i Investigació del Patrimoni de la Diputació de València recull una mostra del ric patrimoni pictòric i escultòric de la institució.

En la selecció d'obres és mostren obres significatives, veritables fites històricoartístiques, i també una nova mirada sobre el fons artístic de la Diputació. Una mirada en la qual s'evidencia l'extraordinària modernitat de gran part d'aquesta col·lecció, especialment la relativa a les obres datades entre 1930 i 1950.

Una tipologia, una temàtica, unes tècniques completament noves i escassament difoses .

L'exposició s'estructura en sis grans apartats

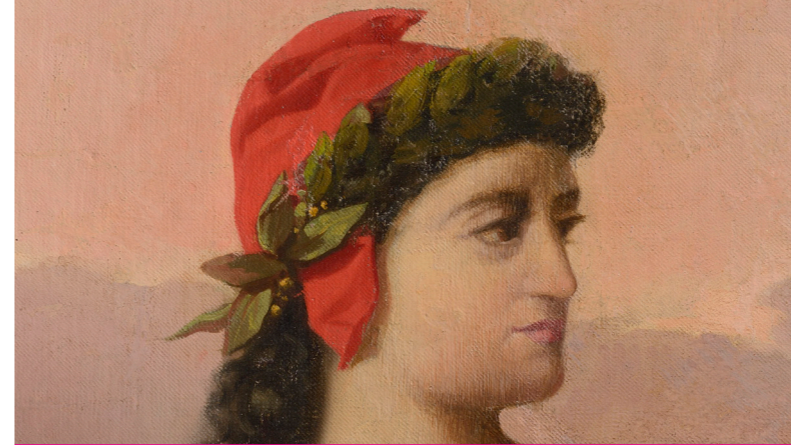
1. *Les Pensions de la Diputació (1863-1953): aprenent a ser artista.* On és dona constància del significat de les Pensions i és mostra una selecció que inclou l'obra d'alguns dels més rellevants artistes pensionats per la Diputació.

Joaquim Sorolla. *El xiquet de la bola.* 1887.
Oli sobre tela. 98 x 72 cm

Ontinyent.
Casa de Cultura
Palau dels Barons
de Santa Bàrbara

Carrer Maians, 26.
96 291 82 30

M
m
—

Memòria de la
modernitat

—
La col·lecció
patrimonial
de la Diputació
de València

Ontinyent.
Casa de Cultura
Palau dels Barons
de Santa Bàrbara

—
Octubre 2018
—
Febrer 2019

La Diputació
a les comarques

DIPUTACIÓ DE
VALENCIA
Calze a calze amb els Ajuntaments

Ajuntament
Ontinyent

@DipuComarques
Facebook.com/LaDiputacióAlesComarques
#MemòriaModernitat

2. *La imatge representada: retrats i autoretrats.*
Una selecció d'alguns dels retrats de personalitats destacades, polítics amb què compta la Diputació.

Vicent López Portaña. *Retrat de l'Arquebisbe de València Francisco Ximénez del Río.* 1800. Oli sobre tela. 111,5 x 88 cm

3. *La visió de l'espai: el paisatge natural i el paisatge urbà.*
En aquest capítol és podrà observar com el gènere del paisatge va adquirir una notable rellevància des de que és va instituir la pensió de pintura de paisatge en 1942 i, fins i tot amb anterioritat, fins a dates recents.

Joan de Ribera Berenguer. *Vista de València.* 1957. Oli sobre tela. 120 x 150 cm

4. *Dones artistes. Noves narratives al voltant de l'art contemporani.* La col·lecció de la Diputació de València compta amb un nucli important d'obres de dones artistes que van despuntar com a pioneres en el seu temps, i la producció artística de les quals va adquirir un paper fonamental sense el que no és pot entendre l'esdevindre de l'art contemporani valencià.

Carmen Mateu Guillot. 1970. Oli i collage sobre tela. 1,75 x 1,40 cm

Anzo. *Bodegó/Cuina de gas.* 1964. Oli sobre taula. 89 x 120 cm

5. *La identitat valenciana: compromís social i polític.*
Algunes obres van ser concebudes com proclames, signes identitaris o com una presa de postura davant determinades situacions o, en ocasions sense pretendre-ho, és van convertir en tot això. És podrà observar com en algunes peces, els gustos temàtics és van inclinar per la història, el passat recent o llunyà, així com per aspectes anecdòtics dels tradicions.

Equip Crònica. *Escola de París.* 1971. Acrílic sobre tela. 200 x 200 cm

6. *Tradició i avantguarda: la modernitat rescatada.*
Finalment, i tancant el discurs una selecció d'obres que evidència la convivència entre el passat i el progrés, que parla de la pròpia història de la col·lecció artística, però que, dóna llum a una reflexió sobre la memòria de la modernitat.

Per primera vegada és mostren moltes obres desconegudes per al públic valencià, obres que exemplifiquen una nova visió de l'art valencià, situant-ho en el corrent de la modernitat no sols local inacional, sinó també internacional.